

Sygnatura akt II Cz 1131/12

POSTANOWIENIE

Dnia 08 stycznia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. S.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 05 listopada 2012 r., sygn. akt I C 201/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich umorzył postępowanie w sprawie (pkt I), zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 490,79 zł tytułem uzupełnienia wynagrodzenia biegłego sądowego M. B. (pkt II) oraz zwrócił powódce ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 246,00 zł tytułem połowy opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu wskazał, że strony reprezentowane przez zawodowych pełnomocników : powódka - Powiatowego Rzecznika Konsumentów Starostwa Powiatowego w Z., a pozwany - radcę prawnego, w wyniku przeprowadzonych pertraktacji, zawarły ugodę, co uzasadniało umorzenie postępowania w sprawie na podstawie art. 355 § 1 i § 2 k.p.c. .

Powyższe postanowienie zaskarżyła powódka domagając się jego uchylenia. Zarzuciła, że zaskarżone postanowienie zostało wydane mimo bezwzględnej nieważności ugody, jako niezgodnej z zasadami współżycia społecznego. Jest ona skrajnie nieekwiwalentna, zaś powódka tylko swoją chorobą może wytłumaczyć fakt, że podpisała tak krzywdzące i rażąco niesprawiedliwe porozumienie procesowe.

Zażalenie nie może zostać uwzględnione.

Na rozprawie w dniu 05 listopada 2012 r. strony zawarły ugodę sądową. Z uwagi na powyższe Sąd, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. zobowiązany był wydać postanowienie o umorzeniu postępowania, ponieważ spór stron zakończył się bez potrzeby rozstrzygnięcia Sądu. Powódka nie kwestionuje orzeczenia o umorzeniu postępowania, podnosi jednak, że zawarta ugoda jest dla niej krzywdząca oraz niesprawiedliwa. Zarzuca przy tym, że niezależnie od oceny zasadności jej roszczenia, żądanie zapłaty przez pozwanego kosztów procesu jest niezgodne z zasadami współżycia społecznego.

Uгода sądowa z punktu widzenia prawa materialnego jest umową. Wprawdzie w takiej sytuacji nie zachodzi powaga rzeczy osądzonej, ale jest ona skuteczna i wiąże strony dopóki nie zostanie prawnie podważona. Może to nastąpić po wykazaniu przez stronę, iż jej oświadczenie woli było obarczone wadą prawną (art. 82 k.c. i nast.) lub też, że ugoda, jako czynność prawna jest nieważna (sprzeczna z prawem, albo ma na celu obejście ustawy, art. 58 k.c.), ewentualnie, że jest niezgodna z zasadami współżycia społecznego.

Powódka błędnie zarzuca, że zawarta ugoda jest niezgodna z zasadami współżycia społecznego.

Uprawnieniem każdej strony procesu jest ustanowienie pełnomocnika, który będzie reprezentował jej interesy w sądzie. Wynagrodzenie radcy prawnego (adwokata), w razie zgłoszenia takiego wniosku, powinno być rozliczone stosownie do wyniku sporu. Jak wynika z opinii biegłego tylko część prac pozwanego posiadała wady istotne, a część obarczona jest wadami nieistotnymi. Przy uwzględnieniu tego dowodu, który ostatecznie strony zaakceptowały, stwierdzić należy, że roszczenie powódki o zapłatę całego dochodzonego pozewem roszczenia nie okazało się trafne. Mając zatem na uwadze wartość stwierdzonych wad z jednej strony, a drugiej koszty obu stron postępowania, nie sposób uznać, że ugoda narusza jakiegokolwiek zasady współżycia społecznego. Nie przesądza o tym także prawo do żądania kosztów oraz uwzględnienie ich w ugodzie.

Sąd Okręgowy nie podziela zatem stanowiska powódki, jakoby w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zawarta ugoda w jakikolwiek sposób naruszała jej prawa, bądź była dla niej krzywdząca.

Oświadczenie lekarskie wskazuje, iż powódka cierpi na epilepsję, nie dowodzi zaś by w dacie podpisania ugody znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Tym samym nie stanowi to dostatecznego argumentu za przyjęciem, że podpisana ugoda obarczona jest wadą.

Sąd Okręgowy działając z urzędu również nie doszukał się podstaw uzasadniających zakwestionowanie ważności zawartej ugody, stąd zażalenie oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zd. 1 k.p.c.